

Moștenirea celor credincioși

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Deci, ca unii care, prin _____, v-ați curățit _____ prin Duhul ca să aveți o dragoste de frați _____, iubiți-vă cu căldură unii pe alții din toată inima.” (1 Petru 1:22)

Ori de câte ori studiem Biblia, concentrându-ne în mod special asupra unei cărți sau asupra unui pasaj, este necesar să răspundem, pe cât posibil, la câteva întrebări.

În primul rând, este util să știm pentru cine a fost scrisă cartea respectivă. În al doilea rând, și poate mai important, ar fi bine să știm cu ce scop a fost scrisă cartea și ce problemă specifică și-a propus autorul să abordeze (dacă a existat vreuna). De exemplu, Pavel le-a scris galatenilor cu scopul de a corecta concepțiile teologice eronate despre mântuire și despre Lege. Noul Testament este format în mare parte din epistole, sau scrisori, iar scrisorile au ca scop comunicarea unui mesaj.

Cu alte cuvinte, când studiem epistolele lui Petru, este util să cunoaștem, pe cât posibil, contextul istoric în care a scris el. Ce dorește el să comunice și de ce? Și desigur, fiindcă, prin inspirație, ne-au fost adresate și nouă, cel mai important: Ce mesaj putem desprinde noi din cuvintele sale?

După cum vom vedea, Petru ne transmite, încă din primele versete, foarte multe adevăruri care au rămas la fel de relevante și astăzi, chiar dacă ne despart de el atâtea secole.

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Bun venit la studiu fiecărui membru al grupei Școlii de Sabat și mușafirilor!
2. Pregătiți-vă să împărtășiți în grupă un răspuns primit la rugăciune în cursul săptămânii.
3. Pregătiți-vă să povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație credeți că are evenimentul respectiv pentru dumneavoastră personal, pentru biserică și pentru lume?
4. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

_____

Cineva dintre rude _____

_____

Cineva dintre prieteni _____

_____

Cineva dintre vecini _____

_____

Cineva din biserică _____

_____

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce informații avem despre expeditorul și destinatarii epistolei?	De ce putem considera că epistola ne este adresată și nouă, celor din prezent?
2	Care este sensul termenului „aleșii” pentru destinatarii epistolei lui Petru?	De ce putem considera că termenul „aleșii” ni se aplică și nouă, astăzi?
3	Care este subiectul principal al pasajului din 1 Petru 1:3-12?	Ce implicații practice are acest subiect pentru noi, creștinii din prezent?
4	Ce rațiuni consideră Petru că stau la baza comportamentului creștin?	Cum răspundem noi la întrebarea: „De ce ești creștin?”
5	Cum scrie Petru că trebuie să fie dragostea creștinilor?	Dați exemple de dragoste „din interes” și comparați-le cu ce propune Petru!

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic puteți învăța din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? Discutați continuarea lui sau, dacă nu aveți unul, alcătuiți-l!
3. În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

Știrea misionară video poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Dacă ai primi o foaie de hârtie pe care ar scrie sus: „Stimate domn/Stimată doamnă”, ți-ai da seama că ai de-a face cu o scrisoare. Și ai presupune că expeditorul nu este cineva apropiat.

Și scrisorile din vechime începeau cu o formulă standard. 1 Petru folosește această formulă tradițională: menționează numele autorului și apoi enumeră destinatarii.

1. Citește 1 Petru 1:1. Ce informații avem despre expeditorul și destinatarii epistolei?

Petru își prezintă clar identitatea. Numele său este primul cuvânt al epistolei. Imediat după aceea, el precizează că este „apostol al lui Isus Hristos”. La fel ca Pavel (Galateni 1:1; Romani 1:1; Efeseni 1:1), Petru arată în ce calitate scrie, punând accent pe chemarea divină. El era „apostol”, adică „trimis”, iar Cel care îl trimitea era Domnul Isus Hristos.

După aceea, Petru menționează unde trebuia să ajungă epistola sa: Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia. Toate acestea erau regiuni din Asia Mică, situate cu aproximație în Turcia de astăzi, la est de Bosfor.

Nu s-a ajuns încă la un consens dacă Petru s-a adresat preponderent credincioșilor iudei sau celor care nu erau iudei. Termenii utilizați de el în 1 Petru 1:1, „străini” și „împrăștiați [*diaspora*]” îi desemnau în mod obișnuit pe evreii din secolul I care locuiau dincolo de granițele Țării Sfinte. Cuvântul „aleșii” este potrivit pentru ambele categorii. Denumirea de „neamuri” din 1 Petru 2:12 pare să sugereze faptul că destinatarii epistolei sale sunt iudei.

Unii comentatori susțin totuși că afirmațiile din 1 Petru 1:18 și 4:3 ar fi mai potrivite pentru convertiții la creștinism „dintre neamuri” decât pentru evrei. De ce să le scrie Petru iudeilor despre „felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri” sau să le amintească: „Ajunge ... că în trecut ați făcut voia neamurilor și ați trăit în desfrânări, în poftă, în beții, în ospețe, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite”?

Să nu uităm totuși că identitatea destinatariilor acestei epistole are o importanță secundară față de mesajul ei.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că, în Hristos, credincioșii sunt născuți din nou la o speranță vie, prin învierea Sa din morți.

La nivelul sentimentelor: Să experimenteze bucuria mântuirii.

La nivel practic: Să trăiască așa cum se cuvine unor oameni care fac parte din poporul legământului, popor chemat de Dumnezeu la o viață de credință, speranță, dragoste și sfințenie.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Născuți din nou la o nădejde vie

- A. Ce înseamnă că suntem născuți din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți?
- B. Ce presupune faptul că facem parte din poporul legământului lui Dumnezeu, popor chemat la sfințenie?

II. Sentimente: Nu mai suntem străini, ci oameni din casa lui Dumnezeu

- A. Cum te simți într-o casă sau într-o țară străină?
- B. Cum ne simțim când știm că vom dobândi, ca sfârșit al credinței noastre, mântuirea sufletelor noastre?

III. Practic: Viața celor care fac parte din poporul legământului

- A. Ce apreciază Petru la cei chemați să fie membri ai noii biserici?
- B. De ce spune Petru că trebuie să fim sfinți și să ne purtăm „cu frică”?

Rezumat: Petru le reamintește cititorilor săi (care erau străini, îm-prăștiați prin lume) că sunt continuatorii poporului lui Dumnezeu din Vechiul Testament, întrucât au fost răscumpărați din felul lor de viață de mai înainte, o viață fără rost, și au fost născuți din nou la o speranță vie, prin învierea lui Isus. Ca urmare, ei ar trebui să se poarte ca niște adevărați membri ai bisericii, conștienți că, la revenirea lui Hristos, va avea loc judecata.

2. De ce destinatarii epistolei lui Petru sunt numiți „aleșii”? 1 Petru 1:1,2

Fie că le scrie în mod special iudeilor, fie că le scrie credincioșilor dintre neamuri, Petru ne spune clar că ei erau aleși „după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl”. Dar este nevoie de o clarificare. Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu i-a predestinat pe unii la mântuire și pe alții la moarte și că, din fericire, destinatarii epistolei lui Petru s-ar fi aflat în numărul celor aleși pentru mântuire. Biblia nu susține această idee.

3. Ce afirmații din următoarele texte ne ajută să clarificăm sensul cuvântului „aleși” folosit de Petru? Ezechiel 33:11; Ioan 3:16; 1 Timotei 2:4; 2 Petru 3:9.

Scriptura declară că planul lui Dumnezeu este ca toți oamenii să fie mântuiți și că planul acesta a fost instituit înainte de crearea pământului: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii...” (Efeseni 1:4). Toți oamenii sunt aleși, în sensul că scopul inițial al lui Dumnezeu a fost ca toți să trăiască veșnic și niciunul să nu fie pierdut. El i-a predestinat pe toți la viața veșnică. Aceasta înseamnă că planul de mântuire prevedea ca jertfa de ispășire să fie adusă pentru toți, chiar dacă nu toți aveau să accepte cele puse la dispoziția lor prin această jertfă.

Știința mai dinainte a lui Dumnezeu nu este altceva decât cunoașterea de către El a deciziei libere pe care urmau să o ia cei aleși cu privire la mântuire. El nu constrânge pe nimeni să apuce într-o anumită direcție, după cum nici o mamă nu-și constrânge copilul să aleagă prăjitura cu ciocolată și nu mâncarea de mazăre, prin faptul că-i cunoaște dinainte preferința pentru prăjitură.

Ce gând încurajator poți desprinde din adevărul că Dumnezeu te-a ales pentru mântuire?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 1 Petru 1:3-5.

Dumnezeu, în îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou la o speranță vie prin învierea lui Isus Hristos din morți. Speranța aceasta este promisiunea unei moșteniri nepieritoare și neîntinate, care nu se poate veșteji. Ea este păstrată în ceruri pentru noi, iar noi suntem păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită la revenirea lui Hristos. Noi ne bucurăm mult în această speranță, chiar dacă deocamdată trecem prin diferite încercări, fiindcă ele ajută la formarea caracterului nostru și vor avea ca urmare lauda, slava și cinstea la arătarea lui Isus Hristos.

Se pare că Petru li se adresează creștinilor care trăiau atunci în provinciile din Asia Mică și care se simțeau străini. Ei aveau nevoie să li se vorbească despre speranța într-o moștenire durabilă. Petru le împlinește această nevoie.

Activitate și discuție introductivă: Invită-i pe membrii grupei să povestească despre o situație în care au avut acest sentiment al dezrădăcinării și în care și-au dorit ca Dumnezeu să le dea o speranță și să-i scape din strâmtorare. Ce făgăduințe biblice le-au adus speranță și bucurie în acele circumstanțe?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Karen H. Jobes afirmă că acțiunea de colonizare romană întreprinsă de împăratul Claudiu ar putea fi o explicație plauzibilă pentru faptul că Petru îi numește pe destinatarii epistolei sale „străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia” (1 Petru 1:1). „Toată cartea 1 Petru este încadrată (1 Petru 1:1; vezi și 1 Petru 5:13) și presărată cu termeni legați de exil și înstrăinare” (1 Peter, în *Baker Exegetical Commentary on the New Testament*, Grand Rapids, Mich.: Baker Academic, 2005, p. 39). Ce știm sigur, este că Petru li se adresează unora care nu trăiau în țara părinților lor, în casele moștenite de la ei, ci în teritorii străine, unde, cu siguranță, nu se simțeau „acasă”. Când afirmă că au fost aleși „după știința mai di-

4. Citește 1 Petru 1:3-12. Care sunt temele abordate în acest pasaj?

În salutul adresat cititorilor săi în primele două versete, Petru a făcut deja referire la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt (1 Petru 1:2). Tema pasajului din 1 Petru 1:3-12 o constituie tocmai cele trei Persoane ale Dumnezeirii. Tatăl și Fiul constituie tema pasajului 1 Petru 1:3-9, iar Duhul Sfânt tema principală a pasajului 1 Petru 1:10-12.

Pe măsură ce scrie despre Tatăl, despre Fiul și despre lucrarea Duhului Sfânt, Petru introduce multe alte teme asupra cărora va reveni.

Creștinii, începe el (1:3), au fost născuți din nou. Ei au fost transformați prin învierea lui Isus Hristos, pentru o moștenire extraordinară care îi așteaptă în cer (vers. 3,4). Aici, ca de altfel în multe alte locuri din Noul Testament, învierea lui Isus este secretul speranței creștine.

Speranța aceasta le oferă creștinilor un motiv de bucurie, în ciuda suferințelor de pe pământ. Suferința le verifică și le rafinează credința, tot așa cum focul verifică și rafinează aurul. Cititorii lui Petru nu îl văzuseră pe Isus în timpul lucrării Sale pe pământ, dar îl iubeau și credeau în El. Iar răsplata credinței lor avea să fie mântuirea și „o moștenire nestrăcioasă și neîntinată și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri” pentru ei (vers. 4).

În continuare, Petru le aduce la cunoștință faptul că profeții din vechime prorociseră „despre harul care vă era păstrat vouă” și că „au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare” (vers. 10).

Când amintește că acești credincioși erau persecutați din cauza credinței lor, Petru subliniază că ei luau parte la conflictul mai amplu dintre bine și rău. Dorința sa cea mai mare este să-i încurajeze să rămână credincioși adevărului, chiar și în încercări.

Din 1 Petru 1:4 aflăm că avem păstrată în cer o moștenire. Gândește-te: există în cer un loc rezervat special pentru tine! Care ar trebui să fie răspunsul tău la această minunată promisiune?

nainte a lui Dumnezeu Tatăl” și că s-au „născut din nou, prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie” (1 Petru 1:2,3), Petru le îndreaptă gândul spre intențiile finale ale lui Dumnezeu pentru ei. Ei sunt străini și călători pe pământ, fiindcă moștenirea lor „este păstrată în ceruri” pentru ei și constă din „mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi” (1 Petru 1:4,5).

Comentariu biblic

I. Aleși după știința mai dinainte a lui Dumnezeu

(Revedeți împreună, în grupă, 1 Petru 1:1,2.)

Petru le reamintește destinatarilor primei sale epistole că, deși în momentul acela erau străini în locurile în care se aflau, ei erau aleși de Dumnezeu în preștiința Sa divină. Ei au fost puși deoparte prin Duhul pentru un scop special: „ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos”. Stropirea aceasta pare a fi o aluzie la legământul mozaic. După ce israeliții au jurat să-l împlinească, legământul a fost ratificat prin stropirea lor cu sângele jertfei (vezi Exodul 24:3-8). În continuare, Petru le urează cititorilor săi ca harul și pacea să le fie înmulțite.

De discutat: În ce sens suntem și noi „străini” în lumea aceasta? (Vezi Evrei 11:9,10,13-16.) Ce anume din purtarea și din vorbirea noastră dovedește acest lucru?

II. Născuți din nou la o speranță vie

(Revedeți împreună, în grupă, 1 Petru 1:3-9.)

Viața nouă începe odată cu nașterea din nou. Ea le este oferită păcătoșilor de Dumnezeu, în îndurarea Lui, fără vreun merit al lor. Urmarea: o speranță vie. Speranța aceasta își are originea în învierea Domnului Isus din morți și se bazează pe moștenirea păstrată în ceruri pentru cei păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință. Iar punctul culminant este mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi, la revenirea lui Hristos. Ea îi aduce credinciosului o mare bucurie, în ciuda diferitelor necazuri care îi pun la încercare credința, și va avea ca urmare lauda, slava și cinstea la arătarea lui Isus Hristos. De această bucurie negrăită au parte toți cei care vor obține premiul credinței lor: mântuirea.

De discutat: Cum pot eu să am parte de speranța și de bucuria celor născuți din nou? Cum se manifestă acestea în viața mea?

5. Citește 1 Petru 1:13-21. Conform acestui pasaj, cum ar trebui să se poarte un creștin? De ce?

Cuvintele „de aceea”, de la începutul versetului 13, ne arată că aici este o concluzie la cele exprimate anterior. Petru a vorbit în pasajul anterior despre harul lui Dumnezeu și speranța pe care creștinii o au în Isus Hristos (vers. 3-12).

Ca urmare a acestui har și a acestei speranțe, el le dă cititorilor săi următorul îndemn: „Încingeți-vă coapsele minții voastre.” Altfel spus, răspunsul la mântuirea pe care au primit-o prin Isus trebuie să fie hotărârea de a rămâne neclintiți și credincioși.

Petru le transmite credincioșilor ideea că speranța lor este legată doar de Isus. Totuși el accentuează faptul că se așteaptă de la ei un anumit fel de a se comporta, ca urmare a mântuirii lor. Dintre rațiunile care stau la baza comportamentului creștin, el notează trei: caracterul lui Dumnezeu (1 Petru 1:15,16), judecata apropiată (vers. 17) și prețul răscumpărării (vers. 17-21).

Prima este caracterul lui Dumnezeu, care aici este sintetizat într-un singur cuvânt: „sfânt”. Petru citează din Leviticul 11:44,45: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt” (1 Petru 1:16). Din acest motiv, urmașii lui Isus trebuie să fie și ei sfinți (vers. 15-17).

A doua rațiune este conștientizarea faptului că Dumnezeu, care este sfânt, îi va judeca pe toți cu imparțialitate, după faptele lor (vers. 17).

A treia derivă din marele adevăr al răscumpărării. Creștinii au fost cumpărați cu un preț, cu un preț foarte mare: cu sângele scump al lui Hristos (vers. 19). Petru întărește ideea că moartea lui Isus nu a fost un accident al istoriei, ci un eveniment planificat de la întemeierea lumii (vers. 20).

Ce te motivează să fii creștin? Ce răspuns ai da la întrebarea: De ce ești creștin? Pregătește-te să dai răspunsul în cadrul studiului pe grupe din Sabat.

III. Evanghelia vestită de profeți

(Revedeți împreună, în grupă, 1 Petru 1:10-12.)

Profeții din Vechiul Testament au prorocit despre harul care avea să le fie dat cititorilor lui Petru ca urmare a patimilor lui Hristos și a glorificării Sale după ce a înviat și S-a înălțat la cer.

Profeții din vechime și-ar fi dorit să înțeleagă personal aceste lucruri, însă au fost înștiințați că nu proceau pentru ei înșiși, ci pentru credincioșii dintr-un timp viitor, între care acum se numărau și cititorii lui Petru. Așa că nici ei și nici chiar îngerii nu au înțeles complet vestea bună proclamată. Acum însă, că Hristos venise, cititorii lui Petru înțelegeau Evanghelia harului mai bine decât au înțeles-o vreodată profeții, chiar dacă aceștia profetizaseră fiind inspirați de Duhul lui Hristos.

De discutat: Cum se aplică această vestire a harului la noi, cititorii de astăzi ai epistolei lui Petru? Putem deduce din cuvintele lui Petru că profețiile se aplică în măsură și mai mare la timpul nostru?

IV. Chemarea la o viață sfântă

(Revedeți împreună, în grupă, 1 Petru 1:13-25.)

Cititorii lui Petru au fost răscumpărați cu sângele scump al lui Hristos din modul de viață nefolositor moștenit de la strămoșii lor. Având în vedere acest fapt, Petru le cere să-și pregătească mintea pentru acțiune, rămânând treji și punându-și toată speranța în harul care urma să le fie adus la arătarea (întoarcerea vizibilă) lui Isus Hristos. Ei sunt chemați să fie sfinți în toată purtarea lor, fiindcă Dumnezeu care i-a chemat este sfânt. Ei trebuie să fie permanent conștienți de judecata viitoare și să-l dea respectul cuvenit Tatălui, care judecă imparțial pe fiecare după faptele lui. Fiind conștienți de acest lucru, ei se vor iubi unii pe alții cu sinceritate, din toată inima, fiindcă au fost născuți din nou prin Cuvântul viu și dăinuitor al lui Dumnezeu.

Ellen G. White notează: „Dumnezeu ne-a poruncit: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt», iar un apostol inspirat declară că, fără sfințenie, «nimeni nu va vedea pe Domnul». Sfințenia înseamnă a fi în armonie cu Dumnezeu. Prin păcat, chipul lui Dumnezeu în om a fost deformat și aproape șters; lucrarea Evangheliei este aceea de a reface ce s-a pierdut și, în această lucrare, noi trebuie să conlucrăm cu instrumentul divin” (*Mărturii*, vol. 5, ed. 2016, p. 628; în orig., p. 743).

În continuare, Petru îndreaptă atenția creștinilor către expresia supremă a sfințeniei și credincioșiei.

6. Citește 1 Petru 1:22-25. Ce explicație importantă aduce el aici pentru ce înseamnă să fii creștin?

Petru pleacă de la premisa: „v-ați curățit sufletele...” – deci creștinii au deja sufletul curat și trăiesc în ascultare de adevăr (1 Petru 1:22). Cuvântul „curățit” este strâns legat de cuvântul „sfânt” și ne trimite înapoi, la versetul 15. Prin devotamentul față de Isus și prin botez (vezi 1 Petru 3:21,22), creștinii și-au curățit sufletul, punându-se deoparte pentru Dumnezeu, prin ascultarea de adevăr.

Această schimbare pe care au făcut-o are o consecință naturală, și anume apropierea de semenii lor care au o perspectivă similară asupra lumii. Relațiile dintre credincioși sunt atât de apropiate, încât Petru le aseamănă cu relațiile dintre membrii unei familii. Ei se iubesc unii pe alții cum se iubesc între ei frații și surorile. Cuvântul grecesc din 1 Petru 1:22 tradus cu „dragoste de frați”, *philia*, se referă literal la dragostea dintre copiii născuți din aceiași părinți. Este iubirea fraternă.

În greacă, există mai multe cuvinte pentru „dragoste”: *philia* (prietenie), *eros* (dragostea pasională dintre soț și soție), *agape* (dragostea curată care urmărește binele celui alt). Cuvântul „iubiți-vă” utilizat de Petru în versetul 22 derivă din *agape*. De aceea și adaugă el îndemnul de a se iubi „din toată inima” sau, potrivit altor versiuni, „dintr-o inimă curată” (NTR), fiindcă inima curată este urmarea nașterii din nou (1 Petru 1:23; 1:3), prin Cuvântul lui Dumnezeu. Acest fel de dragoste vine numai de la Dumnezeu; ea este opusul iubirii de sine manifestate de inima nerenăscută. De aceea insistă Petru atât de mult pe ideea curățirii sufletului și pe ascultarea de adevăr (1 Petru 1:22). Adevărul nu trebuie doar crezut, ci trebuie și trăit.

Cum putem deveni mai iubitori?

De discutat:

1. Dacă nu am avea o speranță pentru viitor, ce altceva ne-ar motiva să trăim?
2. Cât de valoroasă este pentru Petru moștenirea despre care le vorbește cititorilor săi?
3. Din perspectiva lui Petru, cât de valoroși sunt cititorii săi, dacă ne gândim la prețul răscumpărării lor? La ce fel de purtare îi obligă aceasta?

3. APLICAȚIA

Amintiți în grupă de unele personaje biblice (precum Avraam, Iosif, David și Daniel) care au trăit într-o țară străină și care au învățat să se bazeze pe făgăduințele lui Dumnezeu legate de o moștenire viitoare. Citiți împreună Evrei 11:8-10,13-16 și discutați despre atitudinea care le-a inspirat patriarhilor credință și speranță. Comparați situația lor cu situația noastră, la care se face referire în Evrei 11:39,40.

Întrebări pentru meditație

1. Care este în esență Evanghelia anunțată de profeții Vechiului Testament și vestită de Duhul Sfânt?
2. În ce moduri dovedești că ești conștient de prețul plătit pentru răscumpărarea ta din vechiul mod de viață neroditor? Ce efecte are cunoașterea acestei realități asupra modului în care trăiești?
3. Cum te bucuri zilnic de mântuirea ta?

4. ACTIVITATE

Mulți nu au o idee foarte clară despre cum să le dea altora mărturie despre speranța lor și despre bucuria mântuirii. Ca să dăm mărturie despre aceste lucruri, trebuie mai întâi să le cunoaștem din experiență personală. S-ar putea să fie util să exersați între voi înainte să prezentați mărturia înaintea unei persoane necunoscute. Grupa Școlii de Sabat este un loc foarte potrivit pentru acest exercițiu.

Oferă-le membrilor grupei tale ocazia de a câștiga experiență în domeniul mărturisirii credinței, cerându-le să-și prezinte mărturia unul în fața altuia ca și cum ar prezenta-o diferitor oameni în anumite circumstanțe alese de tine. Începe cu membrii cu experiență care pot oferi un bun model de mărturisire; apoi încurajează-i și pe ceilalți să exerseze până când stăpânesc metoda.

Bogăția și profunzimea ideilor din primul capitol al epistolei și aria largă de acoperire tematică sunt uimitoare. Petru își începe epistola cu o meditație asupra Dumnezeirii – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Tatăl ne-a oferit un Mântuitor în persoana Fiului Său, Isus, iar noi suntem aleși prin El pentru sfințire și ascultare. Noi Îl iubim pe Isus și ne bucurăm în El cu o bucurie negrăită, deoarece, prin moartea și învierea Sa, am primit făgăduința unei moșteniri „nesticăcioase” care este păstrată în ceruri pentru noi. Din acest motiv, chiar și în necazuri ne putem bucura în mântuirea oferită prin Hristos. „Epistolele sale [ale lui Petru] erau mijloace pentru reînsofleteala curajului și întărirea credinței acelor care treceau prin încercări și necazuri și de reînnoire a faptelor bune de către aceia care, din pricina feluritelor ispite, erau în primejdie să-și piardă încrederea în Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 382 (517).

În același timp, Duhul Sfânt i-a inspirat pe profeți să descrie evenimentele din zilele lui Petru și ale cititorilor săi. În consecință, creștinii ar trebui să ducă o viață sfântă, de ascultare de adevăr, în comunități caracterizate de dragostea care vine dintr-o inimă curată.

Pentru studiu suplimentar: Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, capitolul 59, „Ascultarea desăvârșită prin Hristos”, și capitolul 57, „Hristos, Calea vieții”.

BIBLIA ȘI CARTEA PROFEȚI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 144–150

1. Ce spune psalmistul că se întâmplă atunci când Domnul Își deschide mâna?
2. Cu cine nu a lucrat Domnul în felul descris de psalmist?
3. Cum îi slăvește Domnul pe cei nenorociți?
4. Pe cine numește psalmistul „popor de lângă El [Domnul]”?

Profeți și regi, capitolul 14

5. La ce se referă Ellen G. White când scrie ca „nimeni să nu încerce să numere Israelul de astăzi”?

